

DZIECKO,

ma PRAWO DO WYPOCZYNKU I CZASU WOLNEGO

Deklaracja praw dziecka z 1959 stwierdza, że dziecko powinno mieć pełną możliwość wypoczynku. Konwencja o prawach dziecka rozwija tę myśl. Głosi, że dziecko ma prawo do wypoczynku i czasu wolnego, uczestniczenia w zabawach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich do jego wieku. Ma też prawo do uczestniczenia w życiu kulturalnym i artystycznym. Państwo ma szanować oraz popierać prawa dziecka. Ma też sprzyjać tworzeniu możliwości działalności kulturalnej, artystycznej, rekreacyjnej.

Wypoczynek ma na celu zaspokojenie podstawowej potrzeby odprężenia i snu. **Czas wolny** to czas robienia tego, co się chce.

Zajęcia rekreacyjne obejmują szereg działań podejmowanych według swego wyboru dla przyjemności. Mogą to być zajęcia sportowe, aktywność twórcza w dziedzinie sztuki czy rzemiosła.

Zabawa jest czymś najbardziej właściwym dzieciństwu. Obejmuje działalność niekontrolowaną przez dorosłych i niekoniecznie odbywającą się według jakichś reguł. Dzieci mają prawo do podejmowania wyżej scharakteryzowanych działań z rówieśnikami, ale także wspólnie z dorosłymi. Dorośli mają przy tym obowiązek dbać, aby dziecko nie podejmowało aktywności dla niego szkodliwej. Przeciwnie, czas wolny, wypoczynek, zabawa, powinny przyczyniać się do fizycznego i umysłowego rozwoju dziecka.

Wypoczynek jest dla dziecka równie ważny, jak wyżywienie, odzież czy dach nad głową. Dziecko potrzebuje pewnych przedziałów czasu między nauką i między pracą. Stąd ustawodawcy wielu krajów określają, ile czasu musi upłynąć między końcem jednego okresu, a początkiem drugiego (następnego) okresu nauki czy pracy

